

คำถามท้ายบท

๑) "มันเป็นอะไรที่ตื้นตา ตื้นใจ สดงามมาก
จนฉันไม่สามารถจะบรรยายเล่าเป็นคำพูดได้"
ประโยคนี้นักประพันธ์เรื่องใด

๑. การใช้คำไม่คงที่

๒. การใช้คำฉูดฉาดที่

๓. การใช้คำฟุ่มเฟือย

๔. การวางส่วน

ขยายผลที่

๒) ประโยคในข้อใดบอกพระองค์เรื่องการใช้คำผิดความหมาย

๑. คุณแม่ของจิตเสียบัวตัวอ้วนแต่จิตยังเป็นเล็กเล็ก

บิดา

จึงแต่งงานใหม่

๒. วันนี้อวสฺรพยาโศลกพันงอบฟ้าเวลา ๐๕.๕๙ น.

๓. สิ้นค้าในตลาดจั้นราคาอย่างชวบชวบ

๔. วดนี้มีพระภิกษุจำพรรษา ๒๐ องค์

๓) จักริณีไ้ภาษาฉิระดับ

๑.หญ่แมกไม้ในสวนลั่นสวนสงาม

๒.เงาเง็ดดอกทานตะวันในสวนศรี

๓.เรือขเรือขมาเรือขเรือขนกบินเฉิบงไปทั้ง

หญ่

๔.แดดออก แดดออกแล้วฟ้าก็งามจุจเปลว

ทอง

๔) จ้าใจเป็นภาษาที่ควรใช้ในงานเขียนเชิงวิชาการ

๑.อ่านแล้วยังไม่หุบ

๒.อนาคตอุดมศึกษาไทยภาปีไ้การค้ำเสี

๓.ผลกระทบจากแผ่นดินไหวในทะเลอันดา

๔.ภาษาบัวมมนุษย์พัฒนาความรู้ความคิด

มัน

อย่าง

อ้อเนื่อไม่มีวันสิ้นสุ

๕) จ้าใจเป็นภาษามาตรฐานราชการ

๑. อปาสนิจเรื่องเล็ก ๆ แค่นี้
๒. มีกลิ่นของซึ่งรถคว่ำกลางถนนหลวง
๓. หมอรักษาคนไข้ทุกวันไม่เว้นวันหยุด
๔. ผู้แทนราษฎรไม่สมควรทุจริตต่อ

หน้าที่

๖)“กรุงเทพมหานครมรดกอันโกสึนทรึม่อาขุจำเรึญขึ้นขาว
มา

ครบสอจร้อขปี ประชันทั้งหลาขอ่างม่ความปรามอทรึ
ขันเทือใจ” จ้อความนี้เป็นภาษาระดับไค

๑.ภาษาทางการ

๒.ภาษาพิธีการ

๓.ภาษาสนทนา

๔.ภาษาถึงทางการ